

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้น

ขนาดกลางหรือใหญ่ สูง 15- 37 ม. เรือนยอดแตกแขนงมาก ต้นแก่เป็นร่องหรือมีพุพอน เปลือกสีน้ำตาลครีมหรือน้ำตาลเทาอ่อน หนามากกว่า 5 มม. ขรุขระหรือแตกเป็นเกล็ด เปลือกในสีครีมหรือสีน้ำตาล มีเส้นใย ในเรียนแน่นที่ปลายกิ่ง เจริญไม่สิ้นสุด (มีต้ายอด) จนในที่สุดยาวได้ถึง 120 ซม. ใบย่อยมีได้ถึง 15 คู่ ออกกิ่งตรงข้าม กว้าง 4-13 ซม. ยาว 8-40 ซม. รูปไข่รี ปลายเรียวแหลมสั้น โคนรูปปิ่มเบี้ยว ใบอ่อนสีออกแดง ในแก่หันด้านลักษณะ เกลี้ยงหรือมีขันบนเส้นกลางใบด้านบน ด้านล่างสีอ่อนกว่า มีขันอย่างน้อยบนเส้นใบหลัก ในแห้งสีน้ำตาลแดง เส้นกลางใบเป็นร่องด้านบน เส้นใบ 10-15 คู่ โคงชัน เก็บบูนด้านล่าง ก้านใบย่อยยาว 0.5-1.2 ซม. มีขันละเอียดสีฟางแล้วเกลี้ยง กิ่งใหญ่สีน้ำตาลเข้ม รอยแพลงไบและซ่องอากาศชัด มีขันสีสนิมแล้วเกลี้ยง บางที่มียางขาว ดอก สีขาวหรือเหลืองอ่อน เป็นช่อแตกแขนงหรือไม่แตก ยาวได้ถึง 50 ซม. ที่ชอกใบหรือเหนือชอกใบ มีขัน ก้านดอกยาวได้ถึง 4 มม. ใบประดับย่อยรูปแผ่นยาวประมาณ 2 มม. กลีบเลี้ยงยาวประมาณ 2 มม. รูประฆัง ขอบไม่จัก ด้านนอกมีขันกลีบดอก 3-5 กลีบ กว้างประมาณ 2.5 มม. ยาว 12-25 มม. เก็บเท่ากัน ข้อนกันรูปช้อน ปลายแหลม หลอดเกรสรเพศผู้ยาวได้ถึง 18 มม. ปลายจัก 6-9 พู พูแตกกิ่ง ยาวได้ถึง 2.5 มม. ด้านในมีขัน อับเรณู 6-9 อัน ยาวประมาณ 2 มม. เกลี้ยงหรือมีขัน รังไข่ 4 ช่อง ฐานฐานดกรูปวงแหวน เกลี้ยง ขนาดประมาณ 1 มม. ก้านเกรสรตัวเมียยาวได้ถึง 14 มม. มีขันยกเว้นปลายยอดเกรสรตัวเมียกลมหรือรูปจาน ผล กลม โคนแคบ ยาวได้ถึง 1.5 ซม. เป็นช่อห้อย อ่อนมียางขาว สุกสีแดง อมส้ม แตก 3-4 เสียง เมล็ดใหญ่สีน้ำตาลแดงถึงดำ เยื่อหุ้มสีแดงอมส้ม พぶนป่าดิบที่ต่ำ จ. เพชรบุรีขึ้นไปถึงภาคเหนือของไทย พืชชนิดนี้เป็นชื่อ *C.siamensis* ในหนังสือ ไม้เมืองเหนือ

ข้อมูลอ้างอิง : โฆษณา การต้นเรื่อง, พิมพา ลิงกี้อุนทร ก่อจักนกษา รายงานตุ๊ก น้ำปากกาได้2 – ปินพัชร์รัตน์ 1-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์ค้นไฟ. 2559. 792 หน้า

ภาพถ่าย : https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Plants_Chisocheton_cumingianus_DSCN8683_01.jpg

ภาษาอังกฤษ : <http://crassa.cocolog-nifty.com/blog/2014/10/siphonodon-cela.html>

